

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/1032**z dnia 29 czerwca 2022 r.****w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1938 i (WE) nr 715/2009 w odniesieniu do magazynowania gazu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chociaż w przeszłości miały miejsce krótkotrwałe przerwy w dostawach gazu, istnieje szereg czynników odróżniających sytuację w 2022 r. od poprzednich kryzysów dotyczących bezpieczeństwa dostaw gazu. Eskalacja rosyjskiej agresji wojskowej wobec Ukrainy od lutego 2022 r. doprowadziła do bezprecedensowego wzrostu cen. Te podwyżki cen prawdopodobnie zasadniczo zmieniają motywację do napełniania podziemnych magazynów gazu w Unii. W obecnej sytuacji geopolitycznej nie można wykluczyć dalszych zakłóceń w dostawach gazu. Takie zakłócenia w dostawach mogłyby poważnie zaszkodzić obywatelom i gospodarce Unii, ponieważ Unia jest nadal – w znaczącym stopniu – zależna od zewnętrznych dostaw gazu, na które może wpłynąć ten konflikt.
- (2) Charakter i konsekwencje niedawnych wydarzeń cechuje duża skala i obejmują one całą Unię, w związku z czym wymagają kompleksowej reakcji Unii. Reakcja ta powinna w pierwszej kolejności objąć środki, które mogą zwiększyć bezpieczeństwo dostaw gazu na poziomie Unii, w szczególności dostaw gazu dla odbiorców chronionych. Oszczędności energii oraz efektywność energetyczna są kluczowymi czynnikami przyczyniającymi się do osiągnięcia tego celu. W związku z tym istotne jest, aby Unia działała w sposób skoordynowany, aby uniknąć potencjalnych zagrożeń wynikających z ewentualnych zakłóceń w dostawach gazu, bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wyboru między różnymi źródłami energii i ogólnej struktury ich zaopatrzenia w energię zgodnie z art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (3) Podziemne magazyny gazu przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw gazu, a napełnione podziemne magazyny gazu zapewniają bezpieczeństwo dostaw gazu poprzez zapewnienie dodatkowych zasobów gazu w przypadku wysokiego popytu lub zakłóceń w dostawach. Ponieważ zakłócenia w dostawach gazu rurociągowego mogą wystąpić w dowolnym momencie, należy wprowadzić środki dotyczące poziomu napełniania unijnych podziemnych magazynów gazu, aby zagwarantować bezpieczeństwo dostaw gazu w sezonie zimowym 2022–2023.
- (4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 ⁽³⁾ wprowadzono mechanizmy solidarności jako instrument służący łagodzeniu skutków poważnych sytuacji nadzwyczajnych w Unii, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zagrożone są dostawy gazu do odbiorców chronionych w ramach solidarnego wsparcia, stanowiące podstawową potrzebę bezpieczeństwa i niezbędny priorytet. W przypadku stanu nadzwyczajnego w Unii natychmiastowa reakcja zapewnia państwom członkowskim możliwość zapewnienia konsumentom zwiększonej ochrony.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 maja 2022 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2022 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1).

- (5) Skutki agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy pokazały, że obowiązujące przepisy dotyczące bezpieczeństwa dostaw nie są dostosowane do nagłych istotnych zmian sytuacji geopolitycznej, w których niedobory dostaw i gwałtowne wzrosty cen mogą wynikać nie tylko z awarii infrastruktury lub ekstremalnych warunków pogodowych, ale również z celowych poważnych wydarzeń oraz dłuższych lub nagłych zakłóceń w dostawach. Należy zatem zająć się nagłym znacznie zwiększonym ryzykiem wynikającym z obecnych zmian sytuacji geopolitycznej, w tym poprzez dywersyfikację unijnych zasobów energetycznych.
- (6) Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję analizy, między innymi, adekwatności środków mających na celu zabezpieczenie dostaw gazu oraz ogólnounijnej wzmocnionej analizy gotowości na wypadek zagrożeń przeprowadzonej w lutym 2022 r. przez Komisję i Grupę Koordynacyjną ds. Gazu (GKG) ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2017/1938, każde państwo członkowskie powinno, co do zasady, zapewnić napełnienie podziemnych magazynów gazu znajdujących się na jego terytorium i bezpośrednio połączonych z obszarem rynku danego państwa członkowskiego do co najmniej 90 % ich pojemności na poziomie państw członkowskich do dnia 1 listopada każdego roku (cel w zakresie napełnienia), przy czym cele pośrednie dla każdego państwa członkowskiego wyznaczono na maj, lipiec, wrzesień i luty (trajektoria napełniania) następnego roku. Obowiązek osiągnięcia celu w zakresie napełnienia podziemnych magazynów gazu na ich terytorium miałby nieproporcjonalny wpływ na niektóre państwa członkowskie, które dysponują znacznymi pojemnościami podziemnych magazynów gazu. W celu odzwierciedlenia tej sytuacji obowiązek napełnienia ich podziemnych magazynów gazu należy zmniejszyć do 35 % ich średniego rocznego zużycia gazu w ciągu poprzednich pięciu lat. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla obowiązku pozostałych państw członkowskich w zakresie przyczynienia się do napełnienia odnośnych podziemnych magazynów gazu. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zdecydowania, na określonych warunkach, o częściowym osiągnięciu celu w zakresie napełnienia poprzez wliczenie zapasów skroplonego gazu ziemnego (LNG) przechowywanych w instalacjach LNG. Te cele w zakresie napełnienia są konieczne, aby zapewnić konsumentom w Unii odpowiednią ochronę przed niedoborami dostaw gazu. W 2022 r. zastosowany powinien być niższy cel w zakresie napełnienia wynoszący 80 % oraz mniejsza liczba celów pośrednich, biorąc pod uwagę fakt, że niniejsze rozporządzenie ma wejść w życie po rozpoczęciu sezonu napełniania magazynów, a państwa członkowskie będą miały ograniczony czas na jego realizację.
- (7) Podczas napełniania swoich instalacji magazynowych państwa członkowskie powinny dążyć do dywersyfikacji swoich dostawców gazu w celu zmniejszenia swojej zależności w przypadkach, gdy może to zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub podstawowym interesom bezpieczeństwa Unii lub państw członkowskich.
- (8) Każdego roku od 2023 r. magazynowanie gazu powinno być specjalnie monitorowane od lutego, aby uniknąć nagłego poboru gazu z podziemnych magazynów gazu w środku sezonu zimowego, co mogłoby stanowić wyzwanie dla bezpieczeństwa dostaw przed końcem sezonu zimowego. Trajektorie napełniania powinny umożliwiać stałe monitorowanie przez cały sezon napełniania magazynów.
- (9) Każdego roku od 2023 r. każde państwo członkowskie z podziemnymi magazynami gazu powinno przedkładać Komisji projekt trajektorii napełniania, w formie zagregowanej, dla takich magazynów na swoim terytorium i bezpośrednio połączonych z jego obszarem rynku. Biorąc pod uwagę ocenę GKG Komisja powinna podjąć decyzję określającą trajektorię napełniania dla każdego państwa członkowskiego w sposób, który nie zakłóca nadmiernie konkurencyjnej pozycji podziemnych magazynów gazu w danym państwie członkowskim w porównaniu z takimi magazynami znajdującymi się w sąsiadujących państwach członkowskich.
- (10) W celu określenia indywidualnej trajektorii napełniania dla każdego państwa członkowskiego z podziemnymi magazynami gazu od 2023 r. na podstawie projektu trajektorii napełniania przedłożonej przez każde takie państwo członkowskie, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁴⁾.
- (11) Trajektoria napełniania dla każdego państwa członkowskiego z podziemnymi magazynami gazu powinna obejmować cele pośrednie oraz powinna opierać się na średnim wskaźniku napełnienia dla danego państwa członkowskiego z pięciu poprzednich lat. W przypadku państw członkowskich, dla których cel w zakresie napełnienia jest ograniczony do 35 % ich średniego rocznego zużycia gazu, należy odpowiednio obniżyć cele pośrednie trajektorii napełniania.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (12) W przypadku gdy państwo członkowskie nie może terminowo osiągnąć celu w zakresie napełnienia ze względu na problemy techniczne, takie jak problemy związane z rurociągami zasilającymi podziemne magazyny gazu lub z instalacjami zatłaczającymi, takie państwo członkowskie powinno mieć możliwość osiągnięcia celu w zakresie napełnienia na późniejszym etapie. Cel w zakresie napełnienia powinien jednak zostać osiągnięty tak szybko, jak to technicznie możliwe, a w każdym razie nie później niż w dniu 1 grudnia danego roku, aby zagwarantować bezpieczeństwo dostaw gazu w sezonie zimowym.
- (13) Państwo członkowskie może nie być w stanie osiągnąć celu w zakresie napełnienia lub celu pośredniego z powodu stanu nadzwyczajnego w regionie lub w Unii, na przykład gdy dostawy gazu są niewystarczające, zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1938, ogłoszonego przez Komisję na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich, w zależności od przypadku, które ogłosiły stan nadzwyczajny na poziomie krajowym w rozumieniu tego rozporządzenia. Cele w zakresie napełnienia, w tym cel dotyczący podziału obciążeń, nie powinny zatem mieć zastosowania w przypadku ogłoszenia przez Komisję stanu nadzwyczajnego w regionie lub w Unii zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia oraz dopóki trwa ten stan.
- (14) W celu zapewnienia, aby nie było odejścia od trajektorii napełniania, właściwe organy powinny stale monitorować poziomy napełnienia podziemnych magazynów gazu. Trajektorie napełniania powinny zostać określone z zastrzeżeniem marginesu wynoszącego pięć punktów procentowych. W przypadku gdy poziom napełnienia w państwie członkowskim jest o więcej niż pięć punktów procentowych niższy od poziomu jego trajektorii napełniania, właściwy organ powinien natychmiast podjąć skuteczne środki, aby zwiększyć ten poziom. Państwa członkowskie powinny informować Komisję oraz GKG o takich środkach.
- (15) Każde znaczne i trwałe odejście przez państwo członkowskie od jego trajektorii napełniania może zagrozić osiągnięciu odpowiednich poziomów napełnienia oraz celu w zakresie napełnienia, który jest niezbędny do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii w duchu solidarności. W przypadku tak znacznego i trwałego odejścia od trajektorii napełniania lub odejścia od celu w zakresie napełnienia, Komisja powinna być uprawniona do podejmowania skutecznych środków w celu uniknięcia problemów w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu wynikających z nienapełnionych instalacji magazynowych. Podejmując decyzję w sprawie takich skutecznych środków, Komisja powinna wziąć pod uwagę specyficzną sytuację danego państwa członkowskiego, na przykład wielkość podziemnych magazynów gazu w odniesieniu do krajowego zużycia gazu, znaczenie podziemnych magazynów gazu dla bezpieczeństwa dostaw gazu w regionie oraz wszelkie istniejące magazyny LNG. Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma wejść w życie po rozpoczęciu sezonu napełniania magazynów w 2022 r., wszelkie środki podejmowane przez Komisję w celu zaradzenia odejściu od trajektorii napełniania na 2022 r. powinny uwzględniać ograniczony czas dostępny na wykonanie niniejszego rozporządzenia na poziomie krajowym. Komisja powinna zapewnić, aby środki te nie wykraczały poza to, co jest konieczne do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw gazu, bez nakładania nieproporcjonalnych obciążeń na państwa członkowskie, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub konsumentów.
- (16) Państwa członkowskie powinny podejmować wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić osiągnięcie celów w zakresie napełnienia. Powinny one jednocześnie dążyć w pierwszej kolejności, tam gdzie to możliwe, do stosowania środków rynkowych, tak aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń na rynku. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę określenia wyższego celu w zakresie napełnienia, tak aby Unia mogła wspólnie dążyć do napełnienia 85 % pojemności podziemnych magazynów gazu w Unii na 2022 r. Z uwagi na różnorodne systemy regulacyjne obowiązujące już w wielu państwach członkowskich w celu wspierania napełniania instalacji magazynowych, nie należy narzucać żadnego konkretnego instrumentu umożliwiającego osiągnięcie trajektorii napełniania lub celu w zakresie napełnienia. Należy pozostawić państwom członkowskim swobodę decydowania, który instrument jest najbardziej odpowiedni dla ich systemów krajowych, o ile spełnione są określone warunki. Państwa członkowskie lub właściwe organy regulacyjne powinny mieć zatem możliwość określania, od którego uczestnika lub od których uczestników rynku należy wymagać zapewnienia napełnienia podziemnych magazynów gazu. Powinny one również móc zdecydować, czy środki regulacyjne, takie jak środki zobowiązujące posiadaczy zdolności magazynowania do uwolnienia niewykorzystanych zdolności, możliwe w świetle obowiązujących unijnych przepisów rynkowych, są wystarczające do zapewnienia osiągnięcia celów w zakresie napełnienia, czy też konieczne są zachęty finansowe lub rabaty taryfowe dotyczące magazynowania. Jeżeli państwo członkowskie nakłada na dostawców gazu dostarczających gaz odbiorcom chronionym na jego terytorium obowiązek magazynowania gazu w podziemnych magazynach gazu, wolumen gazu, który ma być magazynowany, powinna być określana na podstawie wolumenu gazu ziemnego dostarczanego tym odbiorcom chronionym. Państwa członkowskie powinny koordynować ze sobą i wykorzystywać instrumenty, takie jak platformy zakupu LNG, aby zmaksymalizować wykorzystanie LNG do napełnienia instalacji magazynowych. Ponadto państwa członkowskie powinny zmniejszać bariery infrastrukturalne i regulacyjne utrudniające wspólne korzystanie z LNG w celu napełnienia instalacji magazynowych.
- (17) W komunikacie Komisji z dnia 8 marca 2022 r. zatytułowanym „REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpieczniejszej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie” wyjaśniono, że prawo unijne zezwala państwom członkowskim na udzielanie pomocy dostawcom gazu na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, aby zapewnić napełnienie instalacji magazynowych, na przykład w formie gwarancji (dwustronny kontrakt na transakcje różnicowe).

- (18) Wszelkie środki podejmowane przez państwa członkowskie w celu zapewnienia napełniania podziemnych magazynów gazu, w tym warunki, które mają zostać nałożone na napełnianie w oparciu o podział obciążeń, oraz warunki, które mają zostać nałożone na pobór gazu z podziemnych magazynów gazu, powinny być konieczne, jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne, oraz nie powinny nadmiernie zakłócać konkurencji lub prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ani zagrażać bezpieczeństwu dostaw gazu do innych państw członkowskich lub do Unii. W szczególności takie środki nie powinny prowadzić do wzmocnienia pozycji dominującej lub nieoczekiwanych zysków przedsiębiorstw kontrolujących podziemne magazyny gazu lub przedsiębiorstw, które zarezerwowały pojemności magazynowe, ale ich nie wykorzystały.
- (19) Efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym transgranicznej zdolności przesyłowej, podziemnych magazynów gazu i instalacji LNG, jest ważnym czynnikiem gwarantującym bezpieczeństwo dostaw gazu w duchu solidarności. Otwarte granice rynku energii mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw gazu, w tym w czasach zakłóceń w dostawach gazu na poziomie krajowym, regionalnym lub unijnym. Środki podjęte w celu zapewnienia napełnienia podziemnych magazynów gazu nie powinny zatem blokować ani ograniczać zdolności transgranicznych przydzielonych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/459 ^(*). Ponadto państwa członkowskie powinny zapewniać możliwość odbioru zmagazynowanego gazu, w tym sąsiadującym państwom członkowskim oraz w sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 11 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1938.
- (20) Obowiązek w zakresie magazynowania prawdopodobnie nałoży obciążenia finansowe na odnośnych uczestników rynku w tych państwach członkowskich, które posiadają na swoim terytorium odpowiednie podziemne magazyny gazu, a zwiększenie poziomu bezpieczeństwa dostaw gazu ma w zamierzeniu być korzystne dla wszystkich państw członkowskich, w tym państw członkowskich, które nie posiadają podziemnych magazynów gazu. Aby rozłożyć ciężar zapewnienia wystarczającego napełnienia podziemnych magazynów gazu w Unii służącego zagwarantowaniu bezpieczeństwa dostaw gazu, w duchu solidarności, państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu powinny korzystać z podziemnych magazynów gazu w innych państwach członkowskich. W przypadku braku połączenia międzysystemowego danego państwa członkowskiego z innymi państwami członkowskimi lub ograniczonej transgranicznej zdolności przesyłowej danego państwa członkowskiego, lub innych przyczyn technicznych uniemożliwiających mu korzystanie z podziemnych magazynów gazu w innych państwach członkowskich, obowiązek ten należy odpowiednio ograniczyć.
- (21) Państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu powinny zapewniać aby uczestnicy rynku w takich państwach członkowskich dokonali uzgodnień w państwach członkowskich posiadających takie magazyny, które przewidują wykorzystanie – do dnia 1 listopada – pojemności magazynowych odpowiadających co najmniej 15 % ich średniego rocznego zużycia gazu w ciągu poprzednich pięciu lat. Państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu powinny móc jednak również opracować wspólnie z jednym lub większą liczbą państw członkowskich posiadających podziemne magazyny gazu alternatywny mechanizm podziału obciążeń. Przy analizie mechanizmu podziału obciążeń należy również uwzględnić inne istniejące równoważne środki w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu, takie jak równoważny obowiązek w odniesieniu do paliw innych niż gaz ziemny, w tym ropy naftowej, o ile spełnione są określone warunki. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o takich alternatywnych mechanizmach podziału obciążeń oraz wykazać ograniczenia techniczne i równoważność podjętych środków.
- (22) Środki, za pomocą których państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu dzielą ciężar związany z obowiązkiem w zakresie magazynowania z państwami członkowskimi posiadającymi podziemne magazyny gazu, mogą z kolei mieć wpływ finansowy na odnośnych uczestników rynku. Państwom członkowskim bez podziemnych magazynów gazu należy zatem zezwolić na zapewnianie zachęt finansowych lub rekompensaty uczestnikom rynku z tytułu zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów związanych z nałożonymi na nich obowiązkami, których nie można pokryć z dochodów. Jeżeli takie środki są finansowane z opłaty, nie należy jej stosować do transgranicznych punktów połączenia międzysystemowego.
- (23) Skuteczne monitorowanie i sprawozdawczość mają zasadnicze znaczenie zarówno dla oceny charakteru i zakresu zagrożeń związanych z bezpieczeństwem dostaw gazu, jak i dla wyboru odpowiednich środków przeciwdziałania takim zagrożeniom. Operatorzy podziemnych magazynów gazu w sezonie napełniania magazynów powinni zgłaszać właściwym organom poziomy napełnienia co miesiąc. Zachęca się również właścicieli i operatorów podziemnych magazynów gazu do regularnego raportowania o pojemności i poziomie napełnienia każdego podziemnego magazynu gazu na centralnej platformie sprawozdawczej.

^(*) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 984/2013 (Dz.U. L 72 z 17.3.2017, s. 1).

- (24) Właściwe organy odgrywają znaczącą rolę w monitorowaniu bezpieczeństwa dostaw gazu oraz zapewniają równowagę między bezpieczeństwem dostaw gazu a kosztami dla konsumentów wynikającymi ze środków. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego lub inny podmiot wyznaczony przez dane państwo członkowskie powinny monitorować poziomy napełnienia podziemnych magazynów gazu na swoich terytoriach oraz zgłaszać rezultaty Komisji. W stosownych przypadkach Komisja powinna mieć również możliwość zwrócenia się do Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) o pomoc w monitorowaniu.
- (25) Istotne jest, aby ocena ryzyka przeprowadzana zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2017/1938 uwzględniała wszystkie zagrożenia, które mogłyby mieć poważny wpływ na bezpieczeństwo dostaw gazu. W tym celu oparte na analizie ryzyka podejście do oceny bezpieczeństwa dostaw gazu oraz ustanowienia środków zapobiegawczych i łagodzących powinny również uwzględniać scenariusze całkowitego odcięcia jednego ze źródeł dostaw. Aby zapewnić maksymalną gotowość w celu uniknięcia zakłóceń w dostawach gazu oraz w celu łagodzenia skutków takich zakłóceń, należy przeprowadzać wspólne oceny ryzyka oraz krajowe oceny ryzyka z uwzględnieniem takich scenariuszy. Umożliwiłoby to koordynację środków mających na celu złagodzenie skutków sytuacji nadzwyczajnej oraz optymalizację zasobów w celu zagwarantowania ciągłości dostaw, w warunkach całkowitego odcięcia dostaw.
- (26) Należy wzmocnić rolę GKG, przyznając jej wyraźny mandat do monitorowania wyników państw członkowskich oraz do opracowywania najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu. W związku z tym Komisja powinna regularnie składać sprawozdania GKG, a GKG powinna wspierać Komisję w monitorowaniu celów w zakresie napełnienia oraz w zapewnianiu osiągnięcia tych celów.
- (27) GKG pełni rolę kluczowego doradcy Komisji w celu ułatwienia koordynacji środków w zakresie bezpieczeństwa dostaw, wspierając Komisję w każdym czasie, a w szczególności w przypadku kryzysu. W razie potrzeby, aby zapewnić maksymalną gotowość oraz ułatwić szybką wymianę informacji, Komisja zwoła niezwłocznie GKG w składzie zajmującym się zarządzaniem kryzysowym, przewidując możliwy kryzys. Skład GKG zajmujący się zarządzaniem kryzysowym powinien być dostępny w celu wspierania Komisji tak długo, jak jest to konieczne. W tym celu GKG powinna utrzymywać kanały komunikacji z państwami członkowskimi oraz wszystkimi odpowiednimi uczestnikami rynku w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu, a także gromadzić informacje istotne dla bezpieczeństwa dostaw gazu na poziomie krajowym, regionalnym i unijnym.
- (28) Sektor systemu magazynowania ma duże znaczenie dla Unii, bezpieczeństwa jej dostaw energii oraz innych podstawowych interesów bezpieczeństwa Unii. W związku z tym podziemne magazyny gazu są uważane za infrastrukturę krytyczną w rozumieniu dyrektywy Rady 2008/114/WE⁽⁶⁾. Państwa członkowskie zachęca się do uwzględniania środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem w ich krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz w sprawozdaniach z postępów przyjętych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽⁷⁾.
- (29) W sieci systemów magazynowania konieczne są dodatkowe zabezpieczenia, aby uniknąć zagrożeń dla porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego w Unii lub dla dobrobytu obywateli Unii. Państwa członkowskie powinny zapewniać, aby każdy operator systemu magazynowania – w tym operatorzy systemu magazynowania kontrolowani przez operatorów systemu przesyłowego – był certyfikowany przez krajowy organ regulacyjny lub przez inny właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie w celu zapewnienia, aby wpływ na operatorów systemu magazynowania nie zagrażał bezpieczeństwu dostaw energii ani jakiegokolwiek innemu podstawowemu interesowi bezpieczeństwa w Unii lub w jakimkolwiek państwie członkowskim. Do celów analizy ewentualnych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw energii ważna jest koordynacja między państwami członkowskimi w zakresie prowadzenia oceny bezpieczeństwa dostaw. Ocena ta nie powinna dyskryminować uczestników rynku oraz powinna być w pełni zgodna z zasadami dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego. W celu szybkiego zmniejszenia zagrożenia wynikającego z niskich poziomów napełnienia, należy nadać priorytet tej certyfikacji oraz przeprowadzać ją szybciej w przypadku większych podziemnych magazynów, które ostatnio były napełniane na niezmiennie niskim poziomie, tak aby wykluczyć, lub – jeśli to możliwe – rozwiązać potencjalne problemy w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu wynikające z kontroli nad takimi dużymi magazynami. Biorąc pod uwagę średni poziom napełnienia wszystkich podziemnych magazynów w Unii w poprzednich sześciu latach wynoszący 35 % ich maksymalnej pojemności, próg definiujący wyjątkowo niski poziom napełniania w marcu 2021 r. i marcu 2022 r. należy ustalić na poziomie 30 %.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 75).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania łąką energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

- (30) Krajowe organy regulacyjne lub inne właściwe organy wyznaczone przez dane państwa członkowskie (w każdym przypadku „instytucja certyfikująca”) powinny odmówić certyfikacji w przypadku gdy uznają, że osoba, która bezpośrednio lub pośrednio kontroluje operatora systemu magazynowania lub wykonuje wobec niego jakiegokolwiek prawa, mogłaby zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub jakimkolwiek innemu podstawowemu interesowi bezpieczeństwa na poziomie krajowym, regionalnym lub unijnym. Dokonując tej oceny, instytucja certyfikująca powinna uwzględnić stosunki handlowe, które mogłyby negatywnie wpłynąć na motywację i zdolność operatora systemu magazynowania do napełnienia podziemnego magazynu gazu, a także międzynarodowe zobowiązania Unii oraz wszelkie inne szczególne fakty i okoliczności danej sprawy. Aby zapewnić spójne stosowanie przepisów dotyczących certyfikacji w całej Unii, przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii oraz solidarność i bezpieczeństwo energetyczne w Unii, instytucja certyfikująca przy podejmowaniu decyzji w sprawie certyfikacji powinna w jak największym stopniu uwzględniać opinię Komisji, w tym poprzez zmianę projektu swojej decyzji, w stosownych przypadkach. W przypadku gdy instytucja certyfikująca odmawia certyfikacji, powinna być uprawniona do żądania od każdej osoby zbycia posiadanych udziałów lub praw w stosunku właściciela systemu magazynowania lub do operatora systemu magazynowania, oraz do wyznaczenia terminu takiego zbycia, do zarządzania wszelkimi innymi odpowiednimi środkami w celu zapewnienia, aby ta osoba nie by staniem sprawować jakiegokolwiek kontroli nad tym właścicielem systemu magazynowania lub operatorem systemu magazynowania ani wykonywać praw względem nich, oraz do podjęcia decyzji w sprawie odpowiednich środków wyrównawczych. Wszelkie środki podjęte w decyzji w sprawie certyfikacji, aby odpowiedzieć na zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw gazu lub innych podstawowych interesów bezpieczeństwa powinny być konieczne, jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne.
- (31) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). W szczególności nie narusza ono prawa do niepozbawiania nikogo jego własności, z wyjątkiem pozbawienia własności w interesie publicznym w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie, przewidzianego w art. 17 Karty, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu przewidzianego w art. 47 Karty.
- (32) Jeżeli przedsiębiorstwa muszą kupować więcej gazu, gdy cena gazu jest wysoka, mogłoby to jeszcze bardziej podnieść ceny. Organ regulacyjny powinien zatem móc zastosować obniżkę do 100 % taryf na punktach wejścia i wyjścia w odniesieniu do zdolności przesyłowych i dystrybucyjnych, zarówno do podziemnych magazynów gazu i instalacji LNG, jak i z tych instalacji, dzięki czemu magazynowanie jest bardziej atrakcyjne dla uczestników rynku. Krajowe organy regulacyjne i organy ds. konkurencji zachęca się również do korzystania z ich uprawnień, aby skutecznie wykluczać nieuzasadnione podwyżki taryf za magazynowanie.
- (33) Ze względu na obecne wyjątkowe okoliczności oraz niepewność związaną z przyszłymi zmianami sytuacji geopolitycznej zachęca się państwa członkowskie do jak najszybszego osiągnięcia celów w zakresie napełnienia.
- (34) Z uwagi na bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw gazu spowodowane agresją wojskową Rosji wobec Ukrainy, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu. Ze względu na wyjątkowy charakter obecnych okoliczności, niektóre przepisy wprowadzone niniejszym rozporządzeniem powinny przestać mieć zastosowanie z dniem 31 grudnia 2025 r.
- (35) Niniejsze rozporządzenie powinno zostać w trybie pilnym włączone do dorobku prawnego Wspólnoty Energetycznej zgodnie z Traktatem o Wspólnocie Energetycznej, który został podpisany w Atenach w dniu 25 października 2005 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2006 r.
- (36) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/1938 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 ⁽⁸⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1938

W rozporządzeniu (UE) 2017/1938 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).

- „27) »trajektoria napełniania« oznacza cele pośrednie dla podziemnych magazynów gazu każdego państwa członkowskiego, wymienione w załączniku Ia na 2022 r. oraz, na kolejne lata, określone zgodnie z art. 6a;
- 28) »cel w zakresie napełnienia« oznacza wiążący cel dotyczący poziomu napełnienia w odniesieniu do łącznej zdolności podziemnych magazynów gazu;
- 29) »strategiczne zapasy« oznaczają podziemne zapasy lub część podziemnych zapasów nieskroplonego gazu ziemnego, które są nabywane, zarządzane i przechowywane przez operatorów systemu przesyłowego, podmiot wyznaczony przez państwa członkowskie lub przedsiębiorstwo, które mogą być udostępnione jedynie po uprzednim powiadomieniu lub zezwoleniu organu publicznego i które na ogół mogą być udostępniane w przypadku
- dużego niedoboru dostaw;
  - zakłócenia w dostawach; lub
  - ogłoszenia stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. c);
- 30) »zapasy bilansujące« oznaczają nieskroplony gaz ziemny, który jest:
- nabywany, zarządzany i przechowywany pod ziemią przez operatorów systemów przesyłowych lub przez podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie, wyłącznie w celu wykonywania funkcji jako operatorów systemów przesyłowych oraz bezpieczeństwa dostaw gazu; oraz
  - rozdysponowywany wyłącznie w przypadku, gdy wymaga tego utrzymanie funkcjonowania systemu w bezpiecznych i niezawodnych warunkach zgodnie z art. 13 dyrektywy 2009/73/WE oraz z art. 8 i 9 rozporządzenia (UE) nr 312/2014;
- 31) »podziemny magazyn gazu« oznacza instalację magazynową zdefiniowaną w art. 2 pkt 9 dyrektywy 2009/73/WE, wykorzystywaną do magazynowania gazu ziemnego, w tym zapasów bilansujących, oraz podłączoną do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego, ale z wyłączeniem naziemnych magazynów sferycznych lub pojemności magazynowych gazociągów.”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Cele w zakresie napełnienia oraz trajektorie napełniania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2–5, państwa członkowskie osiągają następujące cele w zakresie napełniania w odniesieniu do łącznej pojemności wszystkich podziemnych magazynów gazu znajdujących się na ich terytorium i bezpośrednio połączonych z obszarem rynku na ich terytorium oraz instalacji magazynowych wymienionych w załączniku Ib, do dnia 1 listopada każdego roku:

- na 2022 r.: 80 %;
- od 2023 r.: 90 %.

Do celów przestrzegania niniejszego ustępu, państwa członkowskie uwzględniają cel, jakim jest zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii zgodnie z art. 1.

2. Niezależnie od ust. 1 oraz bez uszczerbku dla obowiązków pozostałych państw członkowskich dotyczących napełnienia odnośnych podziemnych magazynów gazu, cel w zakresie napełnienia dla każdego państwa członkowskiego, w którym znajdują się podziemne magazyny gazu, ogranicza się do wolumenu odpowiadającego 35 % średniego rocznego zużycia gazu w ciągu poprzednich pięciu lat w danym państwie członkowskim.

3. Niezależnie od ust. 1 oraz bez uszczerbku dla obowiązków pozostałych państw członkowskich dotyczących napełnienia odnośnych podziemnych magazynów gazu, cel w zakresie napełnienia dla każdego państwa członkowskiego, w którym znajdują się podziemne magazyny gazu, ogranicza się o wolumen, który został dostarczony do państw trzecich w okresie referencyjnym 2016–2021, jeżeli średni wolumen dostaw wynosił ponad 15 TWh rocznie w okresie poboru gazu z magazynów (październik–kwiecień).

4. W odniesieniu do podziemnych magazynów gazu wymienionych w załączniku Ib zastosowanie mają cele w zakresie napełnienia zgodnie z ust. 2 oraz trajektorie napełniania zgodnie z ust. 7. Szczegółowe informacje dotyczące obowiązków każdego państwa członkowskiego zostaną określone w umowie dwustronnej zgodnie z załącznikiem Ib.

5. Państwo członkowskie może częściowo osiągnąć cel w zakresie napełnienia poprzez uwzględnienie LNG fizycznie zmagazynowanego i dostępnego w instalacjach LNG jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) system gazowy posiada znaczącą zdolność magazynowania LNG, stanowiącą rocznie ponad 4 % średniego krajowego zużycia w ciągu poprzednich pięciu lat;
- b) państwo członkowskie nałożyło na dostawców gazu obowiązek magazynowania minimalnych wolumenów gazu w podziemnych magazynów gazu lub instalacjach LNG zgodnie z art. 6b ust. 1 lit. a).

6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do osiągnięcia lub zapewnienia osiągnięcia celów pośrednich w następujący sposób:

- a) na 2022 r.: zgodnie z załącznikiem Ia; oraz
- b) od 2023 r.: zgodnie z ust. 7.

7. W odniesieniu do 2023 r. i kolejnych lat każde państwo członkowskie z podziemnymi magazynami gazu przedkłada Komisji do dnia 15 września poprzedniego roku, w formie zagregowanej, projekt trajektorii napełniania, z celami pośrednimi na luty, maj, lipiec i wrzesień, w tym informacje techniczne, dla podziemnych magazynów gazu na jego terytorium i bezpośrednio połączonych z jego obszarem rynku. Trajektorია napełniania i cele pośrednie opierają się na wskaźniku średniego napełnienia z pięciu poprzednich lat.

W przypadku państw członkowskich, dla których cel w zakresie napełnienia jest ograniczony do 35 % ich średniego rocznego zużycia gazu zgodnie z ust. 2, cele pośrednie trajektorii napełniania obniża się odpowiednio.

Na podstawie informacji technicznych dostarczonych przez każde państwo członkowskie oraz z uwzględnieniem oceny przeprowadzonej przez GKG, Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające indywidualną trajektorię napełniania dla każdego państwa członkowskiego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18a ust. 2. Przyjmuje się je do dnia 15 listopada roku poprzedzającego, o ile to konieczne, w tym również w przypadku gdy państwo członkowskie przedłożyło zaktualizowany projekt trajektorii napełniania. Opierają się one na ocenie ogólnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu oraz rozwoju popytu i podaży gazu w Unii i w poszczególnych państwach członkowskich oraz są ustalane w sposób gwarantujący bezpieczeństwo dostaw gazu, przy jednoczesnym unikaniu niepotrzebnych obciążeń dla państw członkowskich, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub odbiorców oraz niezakłócający nadmiernie konkurencji między instalacjami magazynowymi znajdującymi się w sąsiadujących państwach członkowskich.

8. W przypadku gdy w jakimkolwiek danym roku państwo członkowskie nie jest w stanie osiągnąć swojego celu w zakresie napełnienia do dnia 1 listopada ze względu na szczególne właściwości techniczne jednego lub większej liczby podziemnych magazynów gazu na jego terytorium, na przykład w przypadku wyjątkowo niskich wskaźników zatłaczania, zezwala się mu na jego osiągnięcie do dnia 1 grudnia. Państwo członkowskie informuje o tym Komisję do dnia 1 listopada, podając przyczyny opóźnienia.

9. Cele w zakresie napełnienia nie mają zastosowania w przypadku ogłoszenia przez Komisję stanu nadzwyczajnego w regionie lub w Unii zgodnie z art. 12 na wniosek – w zależności od przypadku – jednego lub większej liczby państw członkowskich, które ogłosiły stan nadzwyczajny, oraz dopóki trwa ten stan.

10. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego stale monitoruje przestrzeganie trajektorii napełniania oraz regularnie składa sprawozdania GKG. Jeżeli poziom napełnienia w danym państwie członkowskim jest o więcej niż pięć punktów procentowych niższy od poziomu trajektorii napełniania, właściwy organ niezwłocznie podejmuje skuteczne środki, aby go zwiększyć. Państwa członkowskie informują Komisję oraz GKG o podjętych środkach.

11. W przypadku znacznego i trwałego odejścia przez państwo członkowskie od trajektorii napełniania, zagrażającego osiągnięciu celu w zakresie napełnienia lub w przypadku odejścia od celu w zakresie napełnienia, Komisja – po konsultacji z GKG oraz zainteresowanymi państwami członkowskimi – wydaje dla tego państwa członkowskiego lub tych państw członkowskich zalecenie dotyczące środków, które należy podjąć natychmiast.

W przypadku gdy odejście nie zostanie znacząco zmniejszone w ciągu miesiąca od otrzymania zalecenia Komisji, Komisja – po konsultacji z GKG oraz zainteresowanymi państwami członkowskimi – podejmuje w ostateczności decyzję zobowiązującą dane państwo członkowskie do podjęcia środków, które skutecznie zaradzą odejściu, w tym – w stosownych przypadkach – jednego lub większej liczby środków wymienionych w art. 6b ust. 1 lub jakiegokolwiek innego środka w celu zapewnienie osiągnięcia celu w zakresie napełnienia zgodnie z niniejszym artykułem.

Podejmując decyzję, które środki podjąć zgodnie z akapitem drugim, Komisja bierze pod uwagę szczególną sytuację danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich, na przykład wielkość podziemnych magazynów gazu w odniesieniu do krajowego zużycia gazu, znaczenie podziemnych magazynów gazu dla bezpieczeństwa dostaw gazu w regionie oraz wszelkie istniejące magazyny LNG.

Wszelkie środki podjęte przez Komisję w celu zaradzenia odejściom od trajektorii napełniania lub celu w zakresie napełnienia na 2022 r. uwzględniają krótkie ramy czasowe wykonania niniejszego artykułu na poziomie krajowym, które mogły przyczynić się do odejścia od trajektorii napełniania lub celu w zakresie napełnienia na 2022 r.

Komisja zapewnia, aby środki, podjęte zgodnie z niniejszym ustępem:

- a) nie wykraczały poza to, co jest konieczne do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw gazu;
- b) nie nakładały nieproporcjonalnych obciążeń na państwa członkowskie, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub odbiorców.

Artykuł 6b

Osiąganie celu w zakresie napełnienia

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, w tym zapewniając zachęty finansowe lub rekompensatę dla uczestników rynku, aby osiągnąć cele w zakresie napełnienia określone zgodnie z art. 6a. Zapewniając osiągnięcie celów w zakresie napełnienia, państwa członkowskie w miarę możliwości traktują priorytetowo środki rynkowe.

W zakresie, w jakim którekolwiek środki przewidziane w niniejszym artykule wchodzą w zakres obowiązków i uprawnień krajowego organu regulacyjnego zgodnie z art. 41 dyrektywy 2009/73/WE, krajowe organy regulacyjne są odpowiedzialne za podjęcie tych środków.

Środki podjęte zgodnie z niniejszym ustępem mogą w szczególności obejmować:

- a) zobowiązanie dostawców gazu do magazynowania minimalnych wolumenów gazu w instalacjach magazynowych, w tym podziemnych magazynach gazu lub w magazynach LNG; wolumeny te określa się na podstawie wolumenu gazu dostarczanego przez dostawców gazu odbiorcom chronionym;
- b) zobowiązanie operatorów systemu magazynowania do oferowania swoich zdolności uczestnikom rynku;
- c) zobowiązanie operatorów systemów przesyłowych lub podmiotów wyznaczonych przez państwo członkowskie do nabycia zapasów bilansujących i zarządzania nimi wyłącznie w celu wykonywania ich funkcji jako operatorów systemów przesyłowych oraz – w razie konieczności – nałożenie na inny wyznaczony podmiot obowiązku w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw gazu w sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 11 ust. 1, lit. c);
- d) wykorzystanie skoordynowanych instrumentów, takich jak platformy zakupu LNG, z innymi państwami członkowskimi w celu maksymalizacji wykorzystania LNG oraz zmniejszenia barier infrastrukturalnych i regulacyjnych dla wspólnego korzystania z LNG w celu napełnienia podziemnych magazynów gazu;
- e) stosowanie dobrowolnego mechanizmu wspólnego udzielania zamówień na gaz ziemny, w przypadku stosowania którego Komisja może w razie potrzeby wydać wytyczne do dnia 1 sierpnia 2022 r.;
- f) zapewnienie zachęt finansowych uczestnikom rynku, w tym operatorom systemów magazynowania, takich jak kontrakty na transakcje różnicowe, lub zapewnienie uczestnikom rynku rekompensaty z tytułu zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów poniesionych przez nich w związku z nałożonymi na nich – w tym na operatorów systemów magazynowania – obowiązkami, których nie można pokryć z dochodów;
- g) zobowiązanie posiadaczy zdolności magazynowania do wykorzystania lub uwolnienia niewykorzystanych zarezerwowanych zdolności, zobowiązując nadal jednocześnie posiadacza zdolności magazynowej niekorzystającego ze zdolności magazynowania do zapłaty uzgodnionej ceny przez cały okres obowiązywania umowy magazynowania;
- h) przyjęcie skutecznych instrumentów nabywania strategicznych zapasów i zarządzania nimi przez podmioty publiczne lub prywatne, pod warunkiem że takie instrumenty nie zakłócają konkurencji lub prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- i) wyznaczenie specjalnego podmiotu, któremu zostanie powierzone zadanie osiągnięcia celu w zakresie napełnienia w przypadku gdy w przeciwnym razie cel w zakresie napełnienia nie zostałby osiągnięty;
- j) zapewnianie obniżek taryf za magazynowanie;

k) pobieranie dochodów niezbędnych do odzyskania kapitału i wydatków operacyjnych związanych z regulowanymi instalacjami magazynowymi w postaci taryf za magazynowanie oraz specjalnej opłaty włączonej do taryf przesyłowych, pobieranych wyłącznie z punktów wyjścia do odbiorców końcowych znajdujących się w tych samych państwach członkowskich, pod warunkiem że dochody uzyskane dzięki taryfom nie są większe niż dochody dozwolone.

2. Środki podjęte przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1 ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia trajektorii napełniania oraz celów w zakresie napełnienia. Muszą być jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne. Nie mogą nadmiernie zakłócać konkurencji lub prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ani zagrażać bezpieczeństwu dostaw gazu do innych państw członkowskich lub Unii.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury na poziomie krajowym i regionalnym z korzyścią dla bezpieczeństwa dostaw gazu. Środki te w żadnym razie nie mogą blokować ani ograniczać transgranicznego wykorzystania instalacji magazynowych lub instalacji LNG oraz nie mogą ograniczać transgranicznych zdolności przesyłowych przydzielonych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/459 (*).

4. Podejmując środki na podstawie niniejszego artykułu, państwa członkowskie stosują zasadę »efektywność energetyczna przede wszystkim«, a jednocześnie nadal osiągają cele swoich odpowiednich środków, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 (**).

Artykuł 6c

Uzgodnienia w zakresie składowania oraz mechanizm podziału obciążeń.

1. Państwo członkowskie bez podziemnych magazynów gazu zapewnia, aby uczestnicy rynku w tym państwie członkowskim dokonywali uzgodnień z operatorami podziemnego systemu magazynowania lub innymi uczestnikami rynku w państwach członkowskich z podziemnymi magazynami gazu. Uzgodnienia te przewidują wykorzystanie – do dnia 1 listopada – pojemności magazynowych odpowiadających co najmniej 15 % średniego rocznego zużycia gazu w ciągu poprzednich pięciu lat w państwie członkowskim bez podziemnych magazynów gazu. Jednakże w przypadku gdy transgraniczna zdolność przesyłowa lub inne ograniczenia techniczne uniemożliwiają państwu członkowskiemu bez podziemnych magazynów gazu pełne wykorzystanie 15 % tych pojemności magazynowych, to państwo członkowskie wykorzystuje jedynie technicznie możliwe pojemności.

W przypadku gdy ograniczenia techniczne uniemożliwiają państwu członkowskiemu wywiązanie się z obowiązku określonego w akapicie pierwszym, a państwo członkowskie wprowadziło obowiązek magazynowania innych paliw w celu zastąpienia nimi gazu, obowiązek określony w akapicie pierwszym może być wyjątkowo spełniony przez równoważny obowiązek magazynowania paliw innych niż gaz. Ograniczenia techniczne i równoważność środka wykazywane są przez zainteresowane państwo członkowskie.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie bez podziemnych magazynów gazu może opracować mechanizm podziału obciążeń z jednym lub większą liczbą państw członkowskich z podziemnymi magazynami gazu (zwany dalej »mechanizmem podziału obciążeń«).

Mechanizm podziału obciążeń opiera się na odpowiednich danych z najnowszej oceny ryzyka na podstawie art. 7 oraz uwzględnia wszystkie następujące parametry:

- a) koszt wsparcia finansowego służącego osiągnięciu celów w zakresie napełnienia, z wyłączeniem kosztów spełnienia wszelkich obowiązków w zakresie strategicznych zapasów;
- b) wolumeny gazu potrzebne do zaspokojenia popytu odbiorców chronionych zgodnie z art. 6 ust. 1;
- c) wszelkie ograniczenia techniczne, w tym dostępna zdolność podziemnego magazynowania, techniczna transgraniczna zdolność przesyłowa i wskaźniki poboru.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o mechanizmie podziału obciążeń do dnia 2 września 2022 r. W przypadku braku porozumienia w sprawie mechanizmu podziału obciążeń do tego dnia, państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu wykazują, że przestrzegają ust. 1 oraz powiadamiają o tym Komisję.

3. Jako środek przejściowy, państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu, ale posiadające podziemne magazyny gazu ujęte w ostatnim wykazie projektów wspólnego zainteresowania, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869 (***) , mogą częściowo przestrzegać ust. 1 poprzez uwzględnienie zapasów LNG w istniejących pływających jednostkach magazynowych, do czasu uruchomienia ich podziemnych magazynów gazu.

4. Państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu mogą zapewnić uczestnikom rynku lub operatorom systemów przesyłowych, w stosownych przypadkach, zachęty lub rekompensatę finansową z tytułu zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów poniesionych przez nich w związku z przestrzeganiem przez nich obowiązków w zakresie magazynowania zgodnie z niniejszym artykułem, w przypadku, gdy takiego zmniejszenia dochodów lub kosztów nie można pokryć z dochodów, w celu zapewnienia spełnienia obowiązku magazynowania gazu w innych państwach członkowskich zgodnie z ust. 1 lub wdrożenia mechanizmu podziału obciążeń. Jeżeli zachęta lub rekompensata finansowa finansowane są z opłaty, nie stosuje się jej do transgranicznych punktów połączenia międzysystemowego.

5. Niezależnie od ust. 1, w przypadku gdy państwo członkowskie posiada podziemne magazyny gazu znajdujące się na jego terytorium i łączna pojemność tych magazynów jest większa niż roczne zużycie gazu w tym państwie członkowskim, państwa członkowskie bez podziemnych magazynów gazu, które mają dostęp do tych magazynów:

- a) zapewniają, aby do dnia 1 listopada pojemności magazynowe odpowiadały co najmniej średniemu wykorzystaniu zdolności magazynowania w ciągu poprzednich pięciu lat, wyliczanej między innymi poprzez uwzględnienie przepływów w sezonie poboru w ciągu poprzednich pięciu lat z państw członkowskich, w których znajdują się instalacje magazynowe; albo
- b) wykazują, że zdolność magazynowania równoważna wolumenowi objętemu obowiązkiem wynikającym z lit. a) została zarezerwowana.

Jeżeli państwo członkowskie bez podziemnych magazynów gazu może wykazać, że pojemność magazynowa równoważna wolumenowi objętemu obowiązkiem wynikającym z akapitu pierwszego lit. a) została zarezerwowana, stosuje się ust. 1.

Obowiązek wynikający z niniejszego ustępu ogranicza się do 15 % średniego rocznego zużycia gazu w ciągu poprzednich pięciu lat w danym państwie członkowskim.

6. O ile w załączniku Ib nie określono inaczej, w przypadku podziemnych magazynów gazu znajdujących się w jednym państwie członkowskim, które nie są objęte ust. 5, ale są bezpośrednio połączone z obszarem rynku innego państwa członkowskiego, to inne państwo członkowskie zapewnia, aby do dnia 1 listopada pojemności magazynowe odpowiadały co najmniej średnim pojemnościom magazynowym zarezerwowanym w danym punkcie transgranicznym w ciągu poprzednich pięciu lat.

Artykuł 6d

Monitorowanie i egzekwowanie

1. Operatorzy systemów magazynowania zgłaszają poziom napełnienia właściwemu organowi w każdym państwie członkowskim, w którym znajdują się odnośne podziemne magazyny gazu, oraz – w stosownych przypadkach – podmiotowi wyznaczonemu przez dane państwo członkowskie (zwanemu dalej »wyznaczonym podmiotem«) w następujący sposób:

- a) na 2022 r.: na każdy z celów pośrednich określonych w załączniku Ia; oraz
- b) od 2023 r.: jak określono zgodnie z art. 6a ust. 4

2. Właściwy organ oraz – w stosownych przypadkach – wyznaczony podmiot z każdego państwa członkowskiego monitorują poziomy napełnienia podziemnych magazynów gazu na swoich terytoriach pod koniec każdego miesiąca i bez zbędnej zwłoki przekazują rezultaty Komisji.

W stosownych przypadkach Komisja może zwrócić się do Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) o wsparcie w takim monitorowaniu.

3. Komisja regularnie składa GKG sprawozdania na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ oraz – w stosownych przypadkach – wyznaczony podmiot z każdego państwa członkowskiego.

4. GKG wspiera Komisję w monitorowaniu trajektorii napełniania i celów w zakresie napełnienia oraz opracowuje wytyczne dla Komisji w sprawie odpowiednich środków mających na celu zapewnienie zgodności w przypadku odejścia przez te państwa członkowskie od trajektorii napełniania lub gdy nie osiągają one celów w zakresie napełnienia.

5. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby osiągnąć trajektorie napełniania i cele w zakresie napełnienia oraz aby wyegzekwować od uczestników rynku obowiązki w zakresie magazynowania, których spełnienie jest wymagane do ich osiągnięcia, w tym poprzez nakładanie na tych uczestników rynku wystarczająco odstrasżających sankcji i grzywien.

Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o środkach w zakresie egzekwowania wprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku wymiany szczególnie chronionych informacji handlowych Komisja może zwołać posiedzenia GKG w składzie ograniczonym do niej samej i państw członkowskich.

7. Wymieniane informacje ograniczają się do tego, co jest konieczne w celu monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Komisja, krajowe organy regulacyjne oraz państwa członkowskie zachowują poufność szczególnie chronionych informacji handlowych otrzymanych do celów wykonywania ich obowiązków.

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 984/2013 (Dz.U. L 72 z 17.3.2017, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmiany rozporządzeń (WE) nr 715/2009, (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 oraz dyrektyw 2009/73/WE i (UE) 2019/944 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 347/2013 (Dz.U. L 152 z 3.6.2022, s. 45).”;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 1 września 2022 r. ENTSOG przeprowadzi ogólnounijną symulację scenariuszy zakłóceń dostaw i infrastruktury gazu, obejmującą scenariusze zakładające długotrwałe odcięcie jednego ze źródeł dostaw. Symulacja obejmuje identyfikację i ocenę korytarzy dostaw awaryjnych gazu, a także określa, które państwa członkowskie mogą zaradzić zidentyfikowanym zagrożeniom, w tym w odniesieniu do LNG. Scenariusze zakłóceń dostaw i infrastruktury gazu oraz metodykę symulacji określa ENTSOG we współpracy z GKG. ENTSOG zapewnia odpowiedni poziom przejrzystości oraz dostęp do założeń modelowania stosowanych w swoich scenariuszach. Ogólnounijną symulację scenariuszy dotyczących dostaw gazu i zakłóceń infrastruktury powtarza się co cztery lata, chyba że okoliczności uzasadniają częstsze aktualizacje.”;

b) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) uwzględnienie scenariuszy zakładających długotrwałe odcięcie jednego ze źródeł dostaw.”;

4) w art. 16 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby obowiązki w zakresie magazynowania wynikające z niniejszego rozporządzenia były spełniane poprzez wykorzystanie instalacji magazynowych w Unii. Współpraca państw członkowskich i Umawiających się Stron Wspólnoty Energetycznej może jednak obejmować dobrowolne uzgodnienia dotyczące wykorzystania pojemności magazynowej zapewnionej przez Umawiające się Strony Wspólnoty Energetycznej w celu magazynowania dodatkowych wolumenów gazu dla państw członkowskich.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Sprawozdania Komisji

1. Do dnia 28 lutego 2023 r., a następnie raz w roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające:

- a) przegląd środków podjętych przez państwa członkowskie w celu spełnienia obowiązków w zakresie magazynowania;
- b) przegląd czasu potrzebnego na procedurę certyfikacji określoną w art. 3a rozporządzenia (WE) nr 715/2009;
- c) przegląd środków wymaganych przez Komisję w celu zapewnienia zgodności z trajektoriami napełniania i z celami w zakresie napełnienia;
- d) analizę potencjalnego wpływu niniejszego rozporządzenia na ceny gazu i potencjalne oszczędności gazu w odniesieniu do art. 6b ust. 4.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

7) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Art. 6a–6d nie mają zastosowania do Irlandii, Cypru i Malty, dopóki nie są one bezpośrednio połączone z systemem gazowym wzajemnie połączonym jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego.”;

8) w art. 22 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Art. 2 pkt 27–31, art. 6a–6d, art. 16 ust. 3, art. 17a, art. 18a, art. 20 ust. 4 oraz załączniki Ia i Ib stosuje się do dnia 31 grudnia 2025 r.”;

9) tekst określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załączniki Ia i Ib.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 715/2009

W rozporządzeniu(UE) nr 715/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Certyfikacja operatorów systemu magazynowania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy operator systemu magazynowania, w tym każdy operator systemu magazynowania kontrolowany przez operatora systemu przesyłowego, był certyfikowany, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule, przez krajowy organ regulacyjny albo przez inny właściwy organ wyznaczony przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 (*) (w każdym przypadku »instytucja certyfikująca«).

Niniejszy artykuł stosuje się również do operatorów systemu magazynowania kontrolowanych przez operatorów systemu przesyłowego, którzy zostali już certyfikowani zgodnie z przepisami dotyczącymi rozdziału określonymi w art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2009/73/WE.

2. Instytucja certyfikująca wydaje projekt decyzji w sprawie certyfikacji w odniesieniu do operatorów systemu magazynowania eksploatujących podziemne magazyny gazu o pojemności powyżej 3,5 TWh, w przypadku gdy – niezależnie od liczby operatorów – wszystkie instytucje magazynowe były napełnione w dniu 31 marca 2021 r. i w dniu 31 marca 2022 r. na poziomie wynoszącym średnio mniej niż 30 % ich maksymalnej pojemności do dnia 1 lutego 2023 r. lub w terminie 150 dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 9.

W odniesieniu do operatorów systemu magazynowania, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucja certyfikująca dokłada wszelkich starań, aby wydać projekt decyzji w sprawie certyfikacji do dnia 1 listopada 2022 r.

W odniesieniu do wszystkich pozostałych operatorów systemu magazynowania instytucja certyfikująca wydaje projekt decyzji w sprawie certyfikacji do dnia 2 stycznia 2024 r. lub w terminie 18 miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 8 lub 9.

3. Analizując zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, instytucja certyfikująca bierze pod uwagę wszelkie zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw gazu na poziomie krajowym, regionalnym lub ogólnounijnym, a także wszelkie łagodzenie takich zagrożeń, wynikające między innymi z:

- a) własności, dostaw lub innych stosunków handlowych, które mogłyby negatywnie wpłynąć na motywację i zdolność operatora systemu magazynowania do napełnienia podziemnego magazynu gazu;
- b) praw i zobowiązań Unii wobec państwa trzeciego, wynikających z prawa międzynarodowego, w tym również z umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich, której stroną jest Unia i która dotyczy kwestii bezpieczeństwa dostaw energii;
- c) praw i zobowiązań danych państw członkowskich wobec państwa trzeciego, wynikających z umów zawartych przez dane państwa członkowskie z jednym lub większą liczbą państw trzecich, w zakresie, w jakim umowy te są zgodne z prawem unijnym; lub
- d) wszelkich innych szczególnych faktów i okoliczności danej sprawy.

4. Jeżeli instytucja certyfikująca uzna, że osoba, która bezpośrednio lub pośrednio kontroluje lub wykonuje jakiegokolwiek prawa względem operatora systemu magazynowania w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/73/WE, mogłaby zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub podstawowym interesom bezpieczeństwa Unii lub któregokolwiek państwa członkowskiego, instytucja certyfikująca odmawia wydania certyfikacji. Alternatywnie, instytucja certyfikująca może wydać decyzję w sprawie certyfikacji z zastrzeżeniem warunków mających na celu wystarczające złagodzenie zagrożeń, które mogłyby negatywnie wpłynąć na napełnianie podziemnych magazynów gazu, oraz pod warunkiem że wykonalność warunków można w pełni zapewnić poprzez skuteczne wprowadzenie w życie i monitorowanie. Warunki takie mogą obejmować w szczególności zobowiązanie właściciela systemu magazynowania lub operatora systemu magazynowania do przekazania zarządzania systemem magazynowania.

5. W przypadku gdy instytucja certyfikująca uzna, że zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw gazu nie można złagodzić w drodze warunków zgodnie z ust. 4, w tym poprzez zobowiązanie właściciela systemu magazynowania lub operatora systemu magazynowania do przekazania zarządzania systemem magazynowania, i w związku z tym odmawia certyfikacji, instytucja certyfikująca:

- a) zobowiązuje właściciela systemu magazynowania lub operatora systemu magazynowania lub osobę, którą uważa za mogącą zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub podstawowym interesom bezpieczeństwa Unii lub któregokolwiek państwa członkowskiego, do zbycia udziałów lub praw, które posiadają w odniesieniu do własności systemu magazynowania lub własności operatora systemu magazynowania, oraz do określenia terminu takiego zbycia;
- b) zarządza, w stosownych przypadkach, środki tymczasowe w celu zapewnienia, aby taka osoba nie by stanie sprawować kontroli ani wykonywać praw względem tego właściciela systemu magazynowania lub operatora systemu magazynowania do czasu zbycia udziałów lub praw; oraz
- c) zapewnia odpowiednie środki wyrównawcze zgodnie z prawem krajowym.

6. Instytucja certyfikująca niezwłocznie powiadamia Komisję o swoim projekcie decyzji w sprawie certyfikacji, przekazując jednocześnie wszystkie stosowne informacje.

Komisja wydaje swoją opinię dotyczącą projektu decyzji w sprawie certyfikacji instytucji certyfikującej w terminie 25 dni roboczych od takiego powiadomienia. Instytucja certyfikująca w jak największym stopniu uwzględnia opinię Komisji.

7. Instytucja certyfikująca wydaje decyzję w sprawie certyfikacji w terminie 25 dni roboczych od otrzymania opinii Komisji.

8. Przed uruchomieniem nowo wybudowanego podziemnego magazynu gazu operator systemu magazynowania musi uzyskać certyfikację zgodnie z ust. 1–7. Operator systemu magazynowania powiadamia instytucję certyfikującą o swoim zamiarze uruchomienia instalacji magazynowej.

9. Operatorzy systemu magazynowania powiadamiają odpowiednią instytucję certyfikującą o każdej planowanej transakcji, która wymagałaby ponownej oceny ich zgodności z wymogami certyfikacyjnymi określonymi w ust. 1–4.

10. Instytucje certyfikujące stale monitorują operatorów systemu magazynowania w odniesieniu do zgodności z wymogami certyfikacyjnymi określonymi w ust. 1–4. Instytucje certyfikujące wszczynają procedurę certyfikacji w celu ponownej oceny takiej zgodności w którejkolwiek z poniższych sytuacji:

- a) po otrzymaniu powiadomienia od operatora systemu magazynowania zgodnie z ust. 8 lub 9;
- b) z własnej inicjatywy, w przypadku gdy posiadają wiedzę, że planowana zmiana praw lub wpływu na operatora systemu magazynowania mogłyby prowadzić do niezgodności z wymogami ust. 1, 2 i 3;
- c) na podstawie uzasadnionego wniosku Komisji.

11. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego funkcjonowania podziemnych magazynów gazu na swoich terytoriach. Eksploatacja tych podziemnych magazynów gazu może zostać zakończona wyłącznie w przypadku, gdy nie są spełnione wymogi techniczne i wymogi dotyczące bezpieczeństwa lub w przypadku gdy instytucja certyfikująca uznaje, po przeprowadzeniu oceny i uwzględnieniu opinii ENTSO gazu, że takie zakończenie eksploatacji nie osłabiłoby bezpieczeństwa dostaw gazu na poziomie unijnym lub krajowym.

W stosownych przypadkach podejmuje się odpowiednie środki wyrównawcze, jeżeli zakończenie eksploatacji nie jest dozwolone.

12. Komisja może wydać wskazówki dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

13. Niniejszego artykułu nie stosuje się do części instalacji LNG, które są wykorzystywane do magazynowania.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1);”;

2) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Krajowy organ regulacyjny może zastosować rabat w wysokości do 100 % w odniesieniu do taryf przesyłowych i dystrybucyjnych opartych na zdolności w punktach wejścia z i punktach wyjścia do podziemnych magazynów gazu i instalacji LNG, chyba że oraz w zakresie, w jakim taki magazyn lub taka instalacja, które są połączone z więcej niż jedną siecią przesyłową lub dystrybucyjną, są wykorzystywane do konkutowania z punktem połączenia międzysystemowego.

Niniejszy ustęp stosuje się do dnia 31 grudnia 2025 r.”.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
F. RIESTER

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK Ia ⁽¹⁾”**Trajektoria napełniania z celami pośrednimi oraz cel w zakresie napełnienia na 2022 r. dla państw członkowskich z podziemnymi magazynami gazu**

Państwo członkowskie	1 sierpnia – cel pośredni	1 września – cel pośredni	październik – cel pośredni	1 listopada – cel w zakresie napełnienia
AT	49%	60%	70%	80%
BE	49%	62%	75%	80%
BG	49%	61%	75%	80%
CZ	60%	67%	74%	80%
DE	45%	53%	80%	80%
DK	61%	68%	74%	80%
ES	71%	74%	77%	80%
FR	52%	65%	72%	80%
HR	49%	60%	70%	80%
HU	51%	60%	70%	80%
IT	58%	66%	73%	80%
LV	57%	65%	72%	80%
NL	54%	62%	71%	80%
PL	80%	80%	80%	80%
PT	72%	75%	77%	80%
RO	46%	57%	66%	80%
SE	40%	53%	67%	80%
SK	49%	60%	70%	80%

ZAŁĄCZNIK Ib

Wspólna odpowiedzialność za cel w zakresie napełnienia i trajektorię napełniania

W odniesieniu do celu w zakresie napełnienia i trajektorii napełniania zgodnie z art. 6a, Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii są wspólnie odpowiedzialne za instalacje magazynowe Haidach i 7Fields. Dokładny stosunek i zakres tej odpowiedzialności Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii podlega dwustronnej umowie między tymi państwami członkowskimi.”

⁽¹⁾ Niniejszy załącznik podlega proporcjonalnym obowiązkom każdego państwa członkowskiego wynikającym z niniejszego rozporządzenia, w szczególności z art. 6a, 6b i 6c.

W przypadku państw członkowskich objętych art. 6a ust. 2 proporcjonalny cel pośredni oblicza się, mnożąc wartość podaną w tabeli przez limit 35 % i dzieląc wynik przez 80 %.